

PLATAFORMA PAGESA

Discurs de la Plataforma Pagesa al Ple del Parlament del 5 de març de 2024

Bona tarda i moltes gràcies Presidenta, President, Conselleres, Consellers, Diputades, Diputats... Gràcies al públic que avui assisteix i especialment als companys i companyes, els pagesos i les pageses que ens acompanyen avui aquí a l'hemicicle, els que estan a fora a la plaça donant-nos suport i als que no han pogut venir perquè han de seguir treballant per alimentar al país.

Senyores i senyors, la PLATAFORMA PAGESA ha arribat al Parlament. Qui s'hauria pensat que un moviment que va sorgir de forma espontània, des de la base i amb missatges de WhatsApp fa menys d'un mes, aconseguís aglutinar tot un sector tant divers i poc representat com és la pagesia d'aquest país. Doncs si, ho hem aconseguit. I sento dir-los això: però la major part de la culpa és seva! Si, seva! Per la mala gestió que durant dècades han dut a terme a través d'unes polítiques nefastes que han portat a la pagesia d'aquest país a la corda fluixa. I tenen raó, però no se si és inapropiat dir que la sequera ha estat la gota que ha fet vessar el vas. I és que d'aigua ja poca en queda i les previsions no son optimistes fins ben entrada la tardor quan es creu, segons els meteoròlegs, que arribaran les pluges més abundants. El desastre és tal, que som molt conscients que molts dels nostres companys potser hauran de plegar, i la desesperació d'alguns i l'empatia dels altres ens ha portat a un punt de no retorn: o la pagesia es torna a reconèixer com a una activitat essencial, prioritària i a la que cal cuidar o els pagesos i pageses d'aquest país no deixaran de portar a terme accions de manifestació. Hem dit PROU! I ho fem amb majúscules i els posaré alguns dels exemples més flagrants de la seva manca de inacció o pitjor encara, accions que van en contra de la pagesia familiar al llarg de tot el territori.

I no podríem començar per cap altre tema que no fos la burocràcia. I és que com ja hem dit de forma repetida: N'ESTEM FARTS! N'estem farts de haver de donar informació per duplicat, n'estem farts d'eines i programes informàtics caòtics i poc intuïtius, n'estem farts dels autocontrols quan aquesta és la feina dels tècnics dels Departament. Cal suprimir les exigències superiors a les necessàriament obligatòries, només exigir allò que sigui imprescindible. El temps en aquest nostre sector és or! Exigim també un Departament on totes les Oficines Comarcals vetllin per una mentalitat proactiva siguin llocs d'ajuda i d'acompanyament amb personal administratiu i tècnic preparat i format per fer aquesta funció. Prou fiscalització, prou de fer de policies amb finalitats recaptatòries.

Així mateix també exigim la reducció dels terminis pel que fa a la emissió de resolucions. Nosaltres i els nostres animals i conreus no poden esperar anys i anys per saber si rebrem o no els ajuts sol·licitats.

També exigim tramitacions més senzilles per als obradors en explotacions ramaderes i agrícoles de petit / mitjà format o escorxadors de petita capacitat, tan en l'obtenció com en el règim d'autocontrols i registres. Ens animem a elaborar però després ens imposen la normativa de la agroindústria, quin sense sentit tot plegat!

Continuem amb l'aigua. Segurament som el sector productiu més conscienciat amb la problemàtica de la sequera i som els qui estem patint més el seus efectes. Sense aigua no hi ha aliments. Entenem perfectament que cal un esforç per disminuir el nostre consum d'aigua però cal que tots, tots ens estremem el cinturó. Creuen que tots els sectors productius de Catalunya i la població fan el mateix esforç d'estalvi d'aigua que la pagesia quan ens demanen una disminució del 80% del reg o del 50% del consum d'aigua a les nostres granges? Creiem, sincerament, que no són conscients que som un sector estratègic de país: hem d'alimentar a la població! Però ja sigui per falta de consciència, discriminació o fins i tot prevaricació continuen permetent a l'ACA per exemple que hi faci un espoli d'aigua del Ter i la Muga provocant la salinització de la zona i donant com a solució la construcció de nous pous amb finalitats de lleure que augmenten la salinització dels aqüífers fent que el problema sigui irreversible pel territori. Un altre exemple és la concessió de grans quantitats d'aigua a empreses com ICL al Bages que fa disminuir el caudal del Cardener i Llobregat a costa d'interessos privats deixant a la població i al nostre sector sense una part important de l'aigua. I què me'n diuen del projecte del Hardrock? El qual s'utilitzaria l'aigua equivalent al 20% del transvasament actual del CAT per tant una aigua que no tenim i que la seva prioritat en cap cas hauria de ser aquesta! O la priorització que tindrà el macroprojecte LOTTE a l'accés de l'aigua sobre els agricultors locals posant en perill la subsistència agrícola de la comunitat!

Per plorar també és el que està passant al Pantà de Margalef o Guiamets on la pagesia de la zona ha fet la feina amb la modernització del reg arribant fins al 95% d'eficiència, però no poden regar perquè el pantà té pèrdues i no se'ls concedeix aigua de l'Ebre del qual només necessitarien 1 hectòmetre anual (amb el caudal de l'Ebre amb unes hores el tindrien ple) o el que és el mateix: l'aigua que gasta Barcelona en un dia. Per ells això seria la salvació d'una població totalment agrària i que fa 2 anys que no pot regar!

La funció principal de l'ACA és el disseny i implantació d'un projecte de llarg termini de la gestió de l'aigua al territori contemplant períodes de sequera extrema. Creiem que la feina no s'ha fet, per això exigim la reestructuració de l'ACA i que la pagesia d'aquest país tingui el pes i la representativitat que es mereix dins aquest organisme. Des de la Plataforma considerem que la Generalitat ha de treballar conjuntament amb la Conferència Hidrogràfica de l'Ebre per tal d'establir mesures per paliar els efectes presents de la sequera i salvaguardar les problemàtiques futures.

Però no totes les zones de Catalunya disposen d'aigua i fins i tot actualment hi ha cultius llenyosos que s'estan morint o ja morts. No ens oblidem dels pagesos que tenen cultius de secà, serà la segona campanya que no colliran, dos anys sense collita. Per això exigim ajudes de forma immediata i urgent per aquesta part del sector. Els pagesos i les pageses no podem esperar fins al setembre que és quan estan previstos els pagaments d'aquestes ajudes. I per tot això els diem que cal pensar en futur i això vol dir: regs de suport i prioritant el projecte d'ús d'aigües regenerades i ajuda en l'eficiència del reg. Cal també una actualització urgent de les infraestructures d'abastiment d'aigua com és el cas del sistema Siurana-Riu de Canyes en que demanem que s'agilitzi el projecte de utilització d'aigües regenerades. Així com també exigim el cobrament de la PAC del 2023 que encara no han rebut els nostres pagesos i pageses i que cada dia els acosta més i més a la guillotina. Si el problema és el nombre d'interventors econòmics contractin més, la pagesia no pot dependre de si tenen o no prou personal a l'administració.

Com ja veuen ens sentim ignorats i menystinguts i la creació de l'Agència Catalana de la Natura amb el plantejament que s'està duent a terme és un altre gran falta de respecte cap al nostre sector. Considerem que la seva creació és un atac frontal a les persones que estem gestionant i vivint al territori. Un organisme que l'únic consens que ha generat és en la seva contra, per part d'Ajuntaments i administracions locals, entitats representatives del sector agrari, forestal i de la propietat privada, entre d'altres. Sempre cal tenir en compte els actors principals: el món rural! Això no és un joc! Entenem que vivim en ecosistemes fràgils i cal cuidar-los però ens neguem a fer-ho través d'una Agència creada a partir d'una visió urbana, esbiaixada i eco-radical d'entitats que basen el seu discurs en la criminalització de la pagesia. No som ni volem ser una postal! Demanem la derogació integral de la llei de creació de l'Agència de la Natura.

També estem farts de la projecció de macroprojectes sobre sòl agrari i paratges verges. Catalunya és un país amb un percentatge de sòl agrari per habitant molt reduït en comparació amb altres països. No podem permetre que desaparegui cap més hectàrea agrícola a Catalunya. Macroprojectes com el nou Camp del Girona o la variant d'Olot posen en perill el nostre sector i ja no només per la pèrdua de sòl sinó per l'especulació que comporten al territori. Tampoc diem no a les energies renovables com les plaques fotovoltaïques, o els parcs eòlics diem no als macroparcs que beneficien als de sempre a costa nostre. El camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre n'estem farts de ser el generador energètic de Catalunya amb un total de 575,15 hectàrees de plaques solars projectades en sòl agrícola. Cal apostar per les energies renovables, però tenint en compte, un altre vegada, les persones que vivim al territori i que la terra agrícola no és lloc per emplaçar macroparcs com és el cas del Pallars. Exigim l'aplicació de la Llei 3/19 d'ordenació dels espais agraris, prou d'ocupar la terra que ens alimenta.

Més desemparats fins i tot ens sentim amb els atacs de la fauna salvatge. Hi ha milers d'agricultors i ramaders que pateixen la problemàtica de la seva proliferació incontrolada: les plagues de conills (especialment a Lleida), al Pirineu els cèrvols i

l'os i a tot Catalunya les destrosses dels senglars i cabirols... i no només espècies autòctones sino forànies com el cargol poma, el musclo zebra, la vespa asiàtica o els coipús. Saben la desesperació que crea a un mateix plantar o cultivar any rera any i no collir res? A més a part de les pèrdues cal sumar-hi el risc de contagi de malalties als nostres ramats que amb la nova declaració de Catalunya zona lliure de tuberculosi, un positiu en un ramat de boví vol dir buit sanitari i per tant el sacrifici de tot el ramat. Així com assumir la problemàtica de les reintroduccions d'animals salvatges que arrasen als nostres cultius i ramats. I no, no estem en contra la fauna salvatge, així doncs exigim no haver de sufragar el sobrecost que provoquen en les nostres produccions: o regulem les seves poblacions d'una manera eficient i ràpida o ens paguen per alimentar-los. Vostès trien!

Ara que parlem d'animals no em voldria deixar també el cas especial de les zones ZEPA. Zones especials per a la protecció de les aus moltes en sòl agrícola i que perjudica els nostres pagesos els quals no poden regar ni construir granges. Per tant exigim les compensacions que se'ns van prometre o que ens deixin regar els cultius. Prou promeses, volem compensacions reals!

Seguim amb els preus dels aliments i és que això és una llista interminable d'anomalies que perjudiquen el nostre sector. Com pot un sector sobreviure i tirar endavant quan percep un preu pel seu producte per sota preu de cost? Segurament pensaran que els aliments en l'actualitat tenen un preu molt elevat, però els diré que des de que un aliment surt de casa nostra fins que arriba a casa seva pot haver-hi un increment del preu d'un 500% en una cadena on tothom s'hi guanya la vida menys nosaltres. Creiem que som l'únic sector que ens imposen el preu dels nostres productes i a vegades fins i tot amb pràctiques mafioses com és el cas del cartel de la llet. Cal revisar i aplicar ja d'una vegada per totes, la Llei de la Cadena Alimentària i fixar els preus mínims a percebre pels pagesos, perquè no només necessitem cobrar el preu de cost dels nostres productes sinó que també ens cal tenir un benefici per tal de modernitzar-nos, invertir i així llaurar i sembrar el nostre futur.

I enllaçat amb això tenim la cirereta de pastís, el futur del sector: el relleu generacional. Sabem que la nostra és una feina dura i vocacional perquè ser pagès o pagesa no té horari d'oficina, ni de caps de setmana i festius. Però saben, hi ha molt jovent, i en les manifestacions s'ha vist, que es voldria dedicar a la pagesia. Però només els posen pals a la rodes amb unes incorporacions trampa i enganyoses on els impostos es mengen gairebé tota la subvenció i que la seva lentitud fa desesperar a qualsevol sant. Tal i com està el sector i amb aquestes ajudes poden ben creure que el tresor que tenim, el joves que SI que es volen dedicar al camp, acaben desistint i buscant-se la vida lluny del món rural.

Mirin per dignitat exigim que el Departament torni a anomenar-se com Departament "d'Agricultura, Ramaderia i Pesca" perquè mai li haurien d'haver canviat el nom, per respecte a la pagesia d'aquest país.

I per anar acabant els serem francs i els recordarem que la pagesia es la base d'aquest país: és qui alimenta a la població, qui té cura del territori, la que sustenta l'economia de les zones rurals i evita el despoblament. Per tant aquesta mateixa pagesia se l'ha d'estimar i això es fa escoltant-la i tenint-la en compte quan es legisla en assumptes que l'afecten tant aquí a Catalunya, a Madrid o Brussel·les. Cal cuidar-la en fets i també en paraules: esmorzar poma de Girona o pera de Lleida és cuidar-la millor que esmorzar pinya dels tròpics. Cal respectar-la i recolzar-la prioritzant els productes de proximitat en els concursos públics. Cal ensenyar-la i sentir-nos-en orgullosos explicant-la als nostres infants i a la resta de la societat.

Segurament avui no en traurem l'entrellat, però hauran notat l'enuig de la pagesia d'aquest país que ja no pot esperar ni un dia més a que l'administració reaccioni i comenci a aplicar polítiques correctores per adreçar tot aquest desgavell. És per això que sol·licitem representació a la taula agrària per tal de que les nostres peticions s'escoltin de manera clara i exigim també la creació d'una comissió parlamentària sobre la pagesia perquè amb el poc temps d'avui no n'hi ha prou!

Senyores i senyors, estimi'ns, estimin la pagesia d'aquest país perquè la nostra fi serà la seva fam.

